

KATOLIK

God. I.

SIBENIK, 27. srpnja 1930.

Broj 7.

Utješljivi pojav

Nekoliko značajnih prelaza na katoličanstvo u katoličkom pokretu u Engleskoj.

Zagrebački „Obzor“ donosi u br. 6 ove godine podlistak s naslovom „Katolički pokret u Engleskoj“ sledećeg sadržaja:

U posljednje vrijeme postoji jaki katolički pokret u Engleskoj, a posljedica je toga, da mnogi ljudi prelaze na katoličanstvo. I ne samo obični ljudi, već također i mnogi uglednici, a što je najinteresantnije i mnogi anglikanski svećenici. Engleske katoličke novine bilježe posljednjih dana još nekoliko slučajeva prelaza u katoličku crkvu. Pred nekoliko dana prešla je na katoličku vjeru engleska spisateljica Sheila Kaye-Smith skupa sa svojim suprugom pastorom Theodorom Penrote-Fry. Cerimonija prelaza obavljena je svečano u katoličkoj crkvi u Farmstreetu. Spomenuta spisateljica izdala je nedavno knjigu pod naslovom „Sin“ (Grijeh), u kojem brani mnoge istine katoličke vjeroispovjedi.

Velike tumače u isvjesnim londonskim krugovima izazvao je prelaz na katoličanstvo Vezmina Cecilia Johnsona, koji je čak stupio u Franjevački red, te izdao knjigu: „Jedan Bog, jedna vjera“ u kojoj razlaže zašto je prešao u katoličku Crkvu i kako se već od god. 1925 u njegovoj duši vodila očajna borba prije nego je odlučio, da postane rimokatolikom kad se je uvjerio, da je Rim u pravu, orda je odlučno primio ispravnu religiju. „Sami katolici“. — veli Vernin u svom spomenutom djelu: „neznaju koliko su sretni, da su rođeni u toj vjeri. To je vjera koja jedina spaja sve narode svijeta, to je jedina velika ideja, koja može u bratskoj ljubavi da spoji ljude i učini ih braćom. Katolik jedino može da osjeti da se snalazi u svojoj vjeri kao u pravoj svojoj kući. Ostali pak sto-

je pod uticajem ne općih ljudskih ideja, već pod uticajem raznih zabluda nacionalnih i znanstvenih. Oni, ako hoće da pređu na katoličanstvo, moraju da svladaju sve presude da se posvade sa svojim rođacima, i prijateljima, oni su kako reći prognanici, istjerani iz svog vlastitog doma. Ali tek poslije oni vide, da nisu nikakvi prognanici, već da se tek onda nalaze kod svoje kuće, kada pređu na katoličanstvo, a da su bili prognanici u kući svojoj, kada su pripadali nekatoličkoj“. V. C. Johnson razlaže nadalje, kako je upravo to prednost rimokatoličke crkve, što je opća svjetska, što nije uokvirena u nacionalizmu, koji ju stješnjava. I jedino takova vjera može da zbliži narode.

Nadalje prešao je na katoličanstvo pastor Glennie iz Liverpoola i Richard Smith. Ovaj je posljedni primio rimokatoličku ispovijed uz velike cerimonije, koje su se obavile u katedrali u Northamptonu uz sudjelovanje biskupa Carj Elweza.

Posljedni broj Londonskog „Universe“ iznosi mnogo imena onih, koji su prešli u katoličku crkvu. Među njima se nalaze mnogi književnici i to oko pedeset njih. Koncem prošle godine prešli su katoličku crkvu književnici: Lewis, Knox, Dickens, Morgan, Douglas, Glarke, Leslie, Granford, itd.

Po ovomu se vidi, da je katolički pokret zauzeo u Engleskoj velikog maha u posljednje vrijeme, jer eto mnoge ugledne ličnosti mahom stupaju u katoličku Crkvu. I taj pokret po pisanju samih engleskih novina zauzet će vremenom još više maha. Neki su ugledniji engleski katolici, a među njima i neki političari, poduzeli da započnu sa intenzivnom propagandom, da engleski narod ponovo prizna Papu vrhovnim poglavicom Crkve i da se prekine raskolom, što ga je prouzročio Henrik VIII.

Providnost je Božja odredila, da je hrvatski narod oduvijek bio odan katoličkoj Crkvi kojoj se veliki narodi nakon vijekova vraćaju. Neprijatelj je hrvatskog naroda, ko ga danas cijepa vjerski i mami u sumljive sekte. Kako kukavan i smiješan izgleda novi vjerski pokret u našim stranama kad se usporedi s onim što se događa u velikoj Engleskoj!

A i ovaj pokret potvrđuje staru istinu, da od katoličke crkve otpadaju gori članovi, a vraćaju se u crkvu bolji između inovjeraca i krivovjeraca. Tko hoće da umiri svoju savjest, postaje katolikom, a tko hoće da ušutka savjest i uguši njezin glas, bježi od katoličke crkve.

Zašto je Papa Talijanac?

III.

4. K tomu se može još dodati, da Papa niti ne vlada Crkvom sam. Za upravu cjelokupne Crkve Sveti Otac dapače dovodi k sebi zastupnike raznih katoličkih naroda. To se uprav najjasnije odražuje u sastavu kardinalskog zbora, koji je jedva ikad bio tako internacionalan kao danas. Sada je već i sama Australija zastupana. (Iz njemačkih krajeva ima šest Kardinala, a među njima su dvojica u samoj kuriji.) Bilo bi moguće, da i druge više crkovne oblasti na sličan način kao Rota Romana sastoje od zastupnika raznih narodnosti. Da se to pitanje riješi, to je stvar jedino vrhovnog pastira Crkve, koji je pak danas skoro jače nego li prije zapriječen (poglavito zbog pomanjkanja materijalnih sredstava te pretjeranog nacionalizma), da radi posve slobodno kako mu se sviđa. U ostalom svakomu je katoliku jasno, da bi u ovoj stvari imala biti odlučna ne pripadnost kojoj narodnosti nego druga svojstva.

Još je znamenitije stanovište koje zauzimaju Biskupi u upravi Crkve.

Po njima pače svaki vjernik što bliže i što više osjeća upravu Crkve. Papa ne može da isključi, sve da i hoće, ovaj čimbenik crkvene uprave, jer je episkopat ne crkovna nego božanska ustanova. Nu biskupi su posvuda iz istog naroda izabrani, dapače često iz iste biskupije, kojoj su na čelu. Svom energijom radili su zadnji Pape, poimence Benedikt XV. i Pijo XI., oko toga, da se i u misijskim zemljama uzgoji domaće svećenstvo, te dosljedno da se postavi i domaći episkopat.

Čim se sve služe...

Ovih dana kola po gradu razglednica sa slikama Pape Pija XI., kralja talijanskoga i Mussolinija. Ta se slika pokazuje neukima uz opasku. Evo s kim se Papa druži i skupa slika,..... Pravo veli naša poslovice: „Komu su gorka usta, ne može sladko pljunuti“.

Nitko ne može poreći Mussoliniju, da nije bio uviđavan, kad je lani lateranskim ugovorom pomirio talijansku vladu sa Vatikanom.

Pijo XI. učinio je zamašito djelo, kad je napokon riješio vrlo zakačasto rimsko pitanje, koje je poput teške more tištilo sve katolike svijeta čak od god. 1870. i svi su katolici radosno pozdravili taj preznameniti događaj. A svi framasuni svijeta bijesni sikću kô zmija u pro-

Tko je bio Marko Antonio De Dominis?

II.

Dočekan slavljem u Splitu, Marko Antonio je započeo svoj u nadbiskupsku službu najvećom revnošću pokazavši svoje umne sposobnosti, bilo u propovijedaju bilo u brizi i poučavanju crkvnog pomladka, ali to potraja kratko vrijeme i nastade razočaranje. Pohlepan da zapovjeda i da samovoljno vlada, počeo krnjiti prava i povlastice Kaptola, ne osvrćući se ni na molbe Kaptola ni na pravicu. Postade, kako se piše u jednoj kronaci „grabežljivi vuk u ovčjoj koži, bjesneći proti onima koji nijesu pristajali uz njegovu volju, svih prezirući i nastojeći da ponizi i ožalosti, ... držeći da drugi neznaju ništa te svih smatrajući kao nijeme živine.“

Osim trajnih prepiraka s Kaptolom, bio je u neprestanom parbanju

cijepu, jer Papa nije više vatikanski sužanj. — Osobitom su radošću pozdravili taj događaj katolici Italije, jer je smirio njihovu savjest.

Jedna katolikinja rodoljubna talijanka priča: Hodočastila sam sa talijanskom omladinom Sv. Oca Papi. Čekali smo ga u vatikanskim vrtovima. Kad se je pokazao sv. Otac nastade urnebesno klicanje „Živio Papa!“ — Ja u svom zanosu stadoh mahati malenom talijanskom trobojnicom. Jedan mladić učtivo mi šapne: „Gospodično, u Vatikanu nema mjesta talijanskoj trobojci“, Lice mi se crvenilom oblilo, a duboka tuga obuzme mi srce. Od tog dana mučila sam se, kako da spojim svoje rodoljublje sa ljubavlju spram poglavara Crkve. Lateranski ugovor odvalio je sa mog srca taj teški kamen“.

Nikakvo čudo dakle, da se je našla u Italiji tvrdka, koja iz vlastite koristi izdaje razglednicu sa slikama Pape, kralja i Mussolinija. Sigurno je napravila dobar posao, jer će mnoge katoličke talijanske obitelji uresiti svoje kuće tom razglednicom.

Malena predratna Srbija sa veoma neznatnim brojem katolika (pedesetak hiljada) bila je sklopila konkordat (sporazum) sa Sv. Stolicom. Velika Jugoslavija još ga nije sklopila. Kad bude sklopljen sporazum

sa svojim ovisnim biskupom trogirskim.

Kad je često puta izgubio pravdu kod sv. Stolice, stade pokazivati svoju suprotnost, te uvijeno širiti kriva načela, prezir proti Apostolskoj stolici, predaji crkovnoj i crkovnim obredima, što izazove mržnju i očito neprijateljstvo cijeloga grada. Pripovijeda se dapače, da je jednom propovijedajući pred velikim mnoštvom naroda, nešto izlunuo protivao katoličkom nauku, a nato daje ustao neki kanonik i osudio ga zavikav naglas lažeš. Usprkos savjetima i opomenama prijatelja, mjesto da popravi i opozove svoje zablude, nastavi da ih širi pismeno i usmeno. Kad je pak uvidio, da je proti njemu zavládalo opće ogorčenje i da je tužen u Rim, nečekajući da bude zbačen, odlučio da se sam odreče nadbiskupstva.

između Pape i Jugoslavije sjajan će posao učiniti tvrdka, koja bude izdala razglednicu sa slikom Pape Pija XI. i Nj. Vel. Kralja Jugoslavije Aleksandra I., pa i naše novine katoličke i nekatoličke donijeti će Papinu i Kraljevu sliku.

Agitirati proti katoličkoj Crkvi smicalicom: „Papa se je slikao skupa sa talijanskim kraljem i sa Mussolinijem“, nedostojno je čestitog čovjeka. Ta smicalica zadaje ljutu ranu i katoliku i rodoljubu, jer joj je cilj barem da uzdrma poštovanje i povjerenje našeg čovjeka spram Namjesnika Kristova i osjeni razum neupućenih i nepismenih. Tá, svaki pismeni znade, da fotograf može složiti na jednom te istom papiru sliku onoga, koji živi u Šibeniku sa slikom onoga, koji živi u Americi.

Krivnjom donekle i izobraženih sinova našeg naroda mi još uvijek imamo dosta visoki postotak nepismenih. Pa zar će se usuditi naš izobraženi čovjek da zlorabi neukost i nepismenost svoje braće, da ih tako plitkom smicalicom prevvari i zavede? — O tom postupku, nedostojnom čestita čovjeka, izrazit ćemo se najblaže: *To je težki grijeh protiv bratske ljubavi, protiv rodoljublja.*

„Od škole bez Boga i od učitelja bez vjere, oslobodi nas gospodine!“
Molitva kat. Belgijanaca

Nenadno i potajno krene u Veneciju a odanle piše dugo pismo kaptolu, svećenstvu i puku splitskom, kojim se tobož opravdava, odbijajući, od sebe kao klevetu sve ono čim su ga okrivljivali. Koliko je himbeno i lažno bilo ovo njegovo pismo, odmah se je jasno pokazalo.

Odrekao se nadbiskupske stolice imenova sam nasljednikom svojim svoga rođaka Pougona Sforciju. Papa ipak potvrdi taj izbor samo da ga ne ogorči i turi u propast, i doznači mu znatnu mirovinu.

Nu bilo je sve uzalud, jer je njegova mržnja proti rimskoj Crkvi bila duboka.

Baš u ovo vrijeme nastade spor između sv. Stolice i mletačke republike. De Dominis stavi se na stranu republike, te u društvu sa redovnikom Šarpi stade i usmeno i pismeno napadati svetu Stolicu i Papu.

Za katoličku štampu

Donašamo ovaj poučni događaj iz *Tiroler Anzeiger*.

Neki se je Holandez, koji je putovao na hodočašće u Rim, nastavio u Innsbrucku. Da se odmori, sjede u kavanu. U tili čas dotrči preda nj mladi rasprodavač novina pružajući jedan primjerak. — Jesu li te katoličke novine? — upita ga stranac. Na taj upit mladić se začudi, stisne ramena neznajući što da odgovori: Otkad rasprodava novine nije ga nitko slično upitao. Kao rasprodavač novina nije znao te razlike: on prodaje tiskani papir, traži dobitak, a za drugo ne pita; tã to je njegov zanat! Na neobični upit Holandeza, mladić brže izvuče iz torbe *Neues Wiener Journal*, te mu ga pruži, ali čudni stranac opet ga upita: „Je li ovo katolička novina?“ Mladi rasprodavač novina ne zna što da reče, te stoga potpuno smeten. Tada neki gospodin, koji je sjedio za susjednim stolom, dođe mu u pomoć i reče: „Ne gospodine! To je židovska novina“.

Rasprodavač brzo se snađe, te počne pružati redom primjerke sviju novina, što je u torbi imao. Opet mirni Holandez počne stavljati prodavaču iste upite, što je sve više smelo prodavača.

Napokom mu ponudi *Der Morgen*. Holandez pogleda gospodina

sa susjednog stola i dobije isti tužni odgovor: „Ne! ni ta novina nije katolička.“

Oko njih počeli su se skupljati hodočasnici i prolaznici. „Je li moguće, da među tolikim novinama nemaš baš ni jedne katoličke?!“ odlučno upita Holandez. Tad mladi prodavač ponovno, ali uzalud. „Nije li možda *Neue Freie Presse*?“ upita mladić gospodina koji je sjedio na susjednom stolu. Da izbavi iz neprilike mladog prodavača, svog narodnjaka, upita gospodin mladića: „Držiš li *Reichspost* ili *Tiroler Anzeiger*?“ — „Nemam ih“, odgovori mladić.

Zatim Holandez-hodočasnik reče veselo mladiću: „Iskoristi ovu prigodu, te brzo pođi do svoje centrale, gdje dobivaš novine, pa potraži velik omot katoličkih novina. Jer su danas u Innsbrucku 240 holandskih hodočasnika, zato ćeš moći lijepo da zaradiš.“

Za par časa katolici-Holandezi vrtili su stranici katoličkih novina, a tuga se mladog prodavača pretvori u veselje i zadovoljstvo.

Katolici Hrvati, svuda i uvijek tražite svoje katoličke novine bilo u kavani, bilo u brijačnici, bilo na parobrodu ili željeznici. I samo tako ćemo proširiti katoličku štampu a bezvjersku potisnuti. Ni pare za bezvjersku i nemoralnu štampu, koja truje neumrle duše. Ovoga se svuda i uvijek držite!

Nema drzovitijega, oholijega ni više naduta od M. Antonija, govori povjesničar. Neprijatelj sv. Stolici, jer ova nije odobravalala njegovo djelovanje, i jer je u svojoj oholosti bio povrijeđen cijeneći da nije bio nagrađen i uzvišen, kako je mislio da zaslužuje, napokon otkrije ono što je lukavo a dugo skrivao. U Veneciji se sprijatelji s engleskim poslanikom, koji vidio oholost njegovu, stade ga nagovarati, i obećanjima mamiti, da pređe u Englesku, gdje će naći sigurno utočište protiv Papi, te će ga milostivo primiti kralj, plemići, učenjaci, puk.

Pobjegao iz Venecije, dođe u London i tu zbaci krinku, u crkvi s. Pavla drži žučljivu propovijed protiv rimske stolice, izdade više djela protiv njoj a osobito jedno kojim pobija prvenstvo Papino i rimske Crkve, te više istina katol. vjere,

u čemu se pokaza ne manje lažnim izmišljačem nego li zlobnim klevetnikom.

Razočaran brzo i u Londonu u svojim slavohlepnim nadama, obrati se i izdade pismo, kojim opozivlje sve što bijaše kriva rekao i napisao; podi a zadlude Anglikanaca protiv kat. Crkvi, a brani istine katoličke vjere.

Vrati se u Rim, gdje ga Papa Grgur XV. primi očinskom ljubavlju kao katolika, te časno s njim postupi sve do svoje smrti.

Nu nemirni duh Marka Antonija ne ustraja. Upustio se u ponovno dopisivanje sa svojim prijašnjim prijateljima u Engleskoj, vrati se na krivovjerstvo, te bi tužen Papi Urbanu VIII. Zato bi pritvoren u kaštelu sv. Anđela, ali se domalo razboli i umre prije nego li se je mogao dokončati kod sv. Zbora

Zagreb nam prednjači.

Glavni grad Zagreb čuva svoje lijepe vjekovne tradicije. Jedna od najljepših tradicija našega Zagreba je poštovanje vjerskih svetinja, koje su mu namrli pradjedovi. Jedna od najljepših uspomena kršćanske prošlosti Zagreba je sigurno poštovanje prema Majci Božjoj Bistričkoj, koje svake godine Zagrepčani izkazuju na tako svečan i dirljiv način. Možda je jedinsven slučaj, da grad, koji je u tako naglom razvoju tako predano i zdušno vrši zavjete svojih djedova. Stari Zagreb je imao par tisuća stanovnika, koji se u času tjeskobe obratiše Nebeskoj Majci. — — Duh onoga staroga Zagreba prešao je u nove naraštaje, te slave i veselja onih par tisuća ljudi danas postaju radosti i zavjeti stotina tisuća sinova velikoga grada. Zavjetna procesija k Majci Božjoj Bistričkoj najbolji je dokaz za ovu tvrdnju. Broj hodočasnika k Majci Božjoj Bistričkoj svake godine raste, i ako čovjek, koji bi sudio Zagreb po njegovim glavnim ulicama, štampi zabavama, nikada nebi rekao, da se u srcima tolikih tisuća građana kriju osjećaji upravo djetinjske privrženosti i ljubavi k vijekovnim tradicijama poštovanja prema Majci Božjoj Bistričkoj. Ta je vjera tolika, da (kao prošle subote) po vjetru,

postupak protiv njemu. Srećom na smrti se obrati, te raskajan i plačući primi svete Sakramente.

Tako dovrši svoj burni život ovaj čovjek vanredna uma, koji je bio na sramotu biskupskoj Stolici Splitskoj i Dalmaciji a mogao je biti na diku, da ga oholost i slavohleplje nije dovelo do propasti.

A ovakva čovjeka Starokatolici stavljaju u red Grguru Ninskomu i biskupom Strosmajerom, koji su veliki jer su u borbi i obrani prava bili pravi katolički biskupi!

Milost Božja neka takne, da se bar u zadnji čas svide poput Marka Antonija de Dominisa oni, koji ga slijede u zabludama!

Vjera je život srca i pameti, jer nam daje pojmove o zadnjem uzroku.

C. Cantù

kisi i nevremenu i staro i mlado kreće na put koji traje sate i sate, a sve zato da se izvrši dužnost koju su Zagrebu namrli naši stari. Čitali smo kako je Zagreb, ne samo onaj službeni pred dva dana u svetišlu Majke Božje otvoren i bjelodano ispovijedao svoju vjeru i pouzdanje, već i onaj naš živi i mladi Zagreb, koji se razvijao i napreduje, onaj Zagreb koji svakim danom puni naše crkve i tako na najočitiiji način dokazuje, da smo mi Hrvati katolički narod i da smo i te kako zaslužili slavu bl. Marka Križevčanina Bl. Augustina Katožića, bl. Hozane i Gracija Kotoranina, a ako Bog dade i bl. Jurja Bjankovića, bl. biskupe Langa i mnogih drugih.

U procesiji su uz hodočasnike sudjelovale, tramvajska, poštarska i željezničarska glazba, brojne korporacije i vjerska družba. Procesiju je vodio presvij. dr. Salis-Seewis. Uz gradske župnike u procesiji je išao gradski načelnik i veliki broj gradskih zastupnika. Nošena je u procesiji i plava zastava grada Zagreba.

*
Pretiskali smo ovaj dopis iz „Hrvatske straže“ da naš narod vidi kako katolici bijelog Zagreba; znada javno ispričovjedati svoju vjeru, i kako u tome narodu uz bok stoje i predstavnici grada, načelnik i gradski zastupnici.

Primjer, što nam ga Zagreb pruža, nek potakne sviju nas, da budemo svi na okupu kad nam se pruži prigoda ili zahtjeva nužda da javno ispovjedamo našu svetu vjeru i dademo vidnog oduška našem katoličkom uvjerenju.

Apostolski delegat na euharistijskom kongresu

Delegat Svetog Oca Pape Pija XI. na Euharistijskom kongresu u Zagrebu bit će preuzv. gosp. msg. Hermenegildo Pelegrinetti, apostolski nuncij u Beogradu.

Legitimacije će se ovih dana razšiljati svim župnim uredima. Legitimacije se mogu dobiti i u kancelariji Središnjeg odbora za Euharistijski Kongres Zagreb (Kaptol) 27 I. kat.

Iz katoličkoga Šibenika

Gradske svetkovine. U petak na 25. o. m. počimlju tradicionalne šibenske svetkovine. I ako je petak, Presvijetli Biskup je dao dopust da se mrsi. Na 10 sati je procesija pak pontifikalna sv. Misa u Stolnoj Crkvi. U subotu, na sv. Anu jutrom lekcije i Misa na Kaštelu, a na 10^{1/2} u stolnoj Crkvi je na 11^{1/4} sv. Krizma. - Popodne na 5 s. je svečani otvor rake sv. Kristofora. - U nedjelju na 6 sati u Stolnici pjevana Misa iza lekcija, na 11 pontifikalna sv. Misa a popodne na 6 sati procesija.

Hodočašće u Padovu. Časni Oci Franjevci kod sv. Duha u Zagrebu spremaju hodočašće u Padovu i to dne 6, 7 i 8 rujna ove godine. Hodočašće vodi Presvijetli Biskup šibenski. Polazak iz Zagreba je u subotu na 6 rujna u 2 sata popodne posebnim vlakom, a hodočasnici iz Dalmacije pridružuju se u Ogulinu. Opskrba i put iz Zagreba i natrag je 650 dinara - Prijave prima do 5 kolovoza Odbor za hodočašće, Zagreb, sv. Duh 29

Procesija Gospe od Karmela. Po starom običaju održana je na blagdan ove Gospe, u prošlu srijedu, procesija, koja se je uputila iz Stolne Crkve sv. Jakova sa Gospinim kipom, koji nosi u ruci prve plodove grožđa. Ljubav prema Karmelskoj Gospi tu se najbolje očitovala, jer su mnoga društva i bratovštine išle u procesiji sa svojim zastavama, te masa ostalog naroda moleći pobožno Gospinu krunicu. Procesiji je nadalje prisustvovao presvij. biskup te brojan kler, koji je pjevao pobožne pjesme u čast Marijini.

Naši dopisi

VODICE, sredinom srpnja 1930.

Blagdan Gospe Karmelske. Nevrijeme je pred sam blagdan zapriječilo razvjetu i koncerat „Vodičke Glazbe“, što se je pak obavilo na sam blagdan uveče. Jutrom je pak osvanulo divno, svježi zrak, ni trunka prašine. Motor „Lovac“ dvaputa dovezao iz Šibenika velik broj pobožnih vjernika, a došli su i Zlarinjani posebnim motorom. K njima se pridružili lijepi broj lađica iz okolnih otoka, a zaostali nijesu ni naši sjeverni susjedi iz Zatona i iz drugih gornjih sela, pa čak i iz Kistanja. Omiljelo brdo „Okit“ sa krasnom borovom šumom sa 14 kapelica križnoga puta, sa bijelom crkvicom i čudnovatim stablom klenom sa zapadne strane crkvice, bio je tog dana mjesto, kamo su se sjatili štovatelji okitske Majke. Cijelo jutro vrvio je svijet, tiskao se oko ispovijedaonica, pristupao stola Gospodnjemu. Računa se oko 600 pričesnika. Poznati propovjednik mnogopošt. otac Jacint Belić, dominikanac održao je dirljivu propovijed o Majci Okitskoj. Pozvao je sve Vodičane i susjede, da u svim prigodama upiru pogled na mili Okit. Svi prisutni upravo jecahu preko cijele sv. Mise. Tom

prigodom bio je na brdu na prodaju lijepi broj katoličkih knjiga. U župskoj crkvi bila je također sv. Misa; crkva dupkom puna, a pričestilo se tu oko stotinu starijih i bolesnih.

Proslava bl. Hozane Katorske. U nedjelju 20. t. m. u župskoj crkvi bila je svečanost u čast bl. Hozane. Nasred crkve postavljena je bila sa lijepim ukrasom slika te svete; vlč. žup. uprav. održao je o njoj propovijed, a na svršetku sv. Mise otpievao je cijeli puk zanosno „Tebe Boga“ s moltvom Blaženici.

KOŠLJUN, srpanj.

Križarski tečaj na Košljunu. Ugodno je sastati se sa braćom istih vjerskih i kulturno-socijalnih ideala. Još ugodnije kad se taj sastanak drži na jednom samotnom otoku, na kojemu svaki nam kutić govori o hrvatskoj povijesti i o živoj vjeri naših otaca. More, naše plavo more koje plače i okružuje obalu otočića Košljuna, neprestano je šaputalo svoju tajnovitu pjesmu; gusta šuma je pružala križarima idilični stan u prirodi, a franjevački samostan i njihova gostoljubivost posjećala je na pjesnika brata sunca i na rad ovog reda u našem narodu. Da se naša križarska mladež tjelesno odmori a duševno okrijepi i pripravi za daljni rad kroz novu školsku godinu, sastala se na Košljunu, franjevačkom otočiću prije benediktinskom samostanu, ne daleko Krka, grada našeg mitvog vođe biskupa Mahnića. Za 10 dana, okolo 200 đaka, živući kao stari križari u šatorima, vježbali su se da postanu apostoli riječju i perom da osvoje svoje drugove i svoje obitelji Kristu Kralju. Taj romantični život, bio je pun čara i za mladež i za vođe njihove. Iza zajedničke sv. Mise, pod kojom, prednjačeni od svojih vođa, profesora, advokata i liječnika svi su se dnevno krijepili kruhom anđeoskim bila su savremena predavanja, koja su se živo zasjekla u srca mladeži na korist duševne i kulturne naobrazbe đaka. Predavanja su započeta od presvij. biskupa Srebrnića koja su bila držana od stručnjaka pojedinih predmeta a đaci sudjelovali u debati. Dan bi se svršavao sa blagoslovom Presvetim i vatrenom egortom ljubljenog Oca Kozelja, duhovnik tečajaca. Za vrijeme odmora svi bi se kupali i po danu i veče, pjesma se je orila sa svih strana čule su se svakovrsne melodije jer cjelokupna naša mila otadžbina imala je tu svoje zastupnike. Svaki dan, pod drugim uredništvom, đaci bi izdavali svoj listić, gdje bi pričali doživljaje dana. Po noći, đaci stražari marljivo su patrolirali po otoku, da bi mir, red i disciplina vladala u logoru. Sada je za đake križare tečaj svršen, a novi tečaj je započeo za akademičare na drugom otoku, na Rabu i trajat će do velike Gospe. U šumi, pod šatorima, blizu crkve sv. Eufemije, daleko od svijeta, sastali su se da onamo u samoći mole i rade. Jofe